

terierne, og dermed give en formodning for, at de er i stand til at overholde de nævnte lovgivninger. Der er på den måde tale om udmøntningen af et »noget for noget« princip.

At virksomheden er undtaget efter § 8, betyder, at straf for væsentlige overtrædelser i den periode, virksomheden er undtaget, ikke skal indberettes til det i § 7 nævnte register, ligesom det ikke berører de sanktioner, særmmyndighederne måtte udstikke. Disse virksomheder straffes i medfør af de enkelte særlove, der også kan indeholde udmålingskriterier for gentagelsestilfælde. Virksomheden fritages ikke for pligten til at have et næringsbrev.

Undtagelsen fra indberetning til registret vil kun gælde for et år ad gangen, jf. stk. 3. Hvis det ved den årlige indberetning konstateres, at virksomheden ikke længere opfylder kriterierne for at være undtaget fra indberetning til registret, vil de væsentlige overtrædelser af de i § 7, stk. 1, nævnte lovgivninger, som næringsbrevindehaveren derefter bliver straffet for, skulle registreres i det i § 7 nævnte register.

Det er virksomheder, der efter bestemmelsen kan undtages. Det er virksomheden som sådan med eventuelle forretningssteder, der kan undtages. Det er dermed heller ikke de enkelte forretningssteder, der kan undtages. Hvis virksomheden eksempelvis drives i selskabsform, er det den juridiske person, dvs. selskabet med tilhørende forretningssteder, der kan fritages fra kravet om indberetning til registret. Hvis virksomheden drives som personligt drevet virksomhed, er det hele virksomheden med tilhørende forretningssteder, der kan fritages fra kravet om indberetning til registret. Hvis virksomheden er underlagt et franchisesystem, er det den enkelte franchisetager, der kan undtages fra pligten til indberetning til registret.

En virksomhed kan stadig være undtaget, selvom virksomheden eksempelvis omstrukturerer inden for en koncern, så længe det sker inden for samme juridiske person, og den juridiske person dermed er den samme. En virksomhed kan således stadig være omfattet af undtagelsesbestemmelsen, selvom den udskiller, opkøber eller frasælger forretningssteder som led i virksomhedens normale ekspansion. Nye juridiske personer vil derimod som udgangspunkt skulle undtages særskilt. Det gælder også, hvor stifteren eksempelvis er en undtagen fysisk eller juridisk person.

I nr. 1 foreslås som det første kriterium, at virksomheden inden for det seneste år skal have aflagt en årsrapport i henhold til lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven). Årsrapporten skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Det følger af årsregnskabslovens § 3, hvilke erhvervsdrivende virksomheder der skal aflægge årsrapport. Virksomheder, som ikke er forpligtet til at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven, kan kun undtages, hvis de alligevel aflægger en årsrapport. I så fald skal årsrapporten i det mindste følge reglerne for regnskabsklasse A i årsregnskabsloven, da årsrapporten ikke udelukkende skal anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2, i årsregnskabsloven.

Øvrige erhvervsdrivende virksomheder skal aflægge årsrapport efter de regler, der gælder for den pågældende virksomhed i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal altid være revideret for at opfylde kriteriet. Dette gælder også, selvom den f.eks. aflægges efter reglerne i regnskabsklasse A, hvor revision ellers ikke er påkrævet. Der er ikke krav om, at revisionspåtegningen ikke må indeholde forbehold eller supplerende oplysninger, men et eventuelt forbehold må ikke være så graverende, at det medfører, at der i realiteten ikke er foretaget revision. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis revisor ikke kan udtale sig om væsentlige dele af balancen, eller bogføringen har været meget mangelfuld.

For filialer af udenlandske selskaber gælder der i henhold til årsregnskabsloven særlige regler for indsendelse af årsrapporter. Filialen skal ikke selv aflægge årsrapport, men skal indsende den udenlandske virksomheds reviderede årsrapport. Årsrapport for en udenlandsk virksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU-land eller et andet land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, kan indsendes i urevideret stand, hvis revision er undladt i overensstemmelse med den lovgivning, der gælder for virksomheden. Dette er imidlertid alene et offentliggørelseskrav efter 11. selskabsdirektiv om filialer. Kravet om revision i dette lovforslag har et andet sigte, nemlig at virksomhederne undtages fra nogle særlige krav med hensyn til indberetning af overtrædelser. Derfor er det et væsentligt krav for at blive undtaget, at årsrapporten er revideret, hvad enten der er tale om en årsrapport fra en dansk eller udenlandsk virksomhed, og hvad enten virksomheden i øvrigt er underkastet revisionspligt eller ej.

I nr. 2 foreslås som det andet kriterium, at virksomheden ikke inden for det seneste år må være straffet for væsentlige overtrædelser af skatte- eller afgiftslovgivningen.

Bestemmelsen omfatter straf for væsentlige overtrædelser af skatte- eller afgiftslovgivningen, som vedrører virksomhed, der er omfattet af loven, det vil sige virksomhed med detailsalg af fødevarer. Hvis skatte- eller afgiftslovovertrædelser vedrører virksomhed